

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudce Mgr. Jana Šmakala a soudkyně Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobkyně: **A. L.**
proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
 sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o návrhu žalobkyně na vydání předběžného opatření ve věci **žaloby proti zásahu žalovaného spočívajícímu ve vrácení žádosti žalobkyně o dočasnou ochranu ze dne 9. 1. 2023 č. j. OAM-0002676/DO-2023 pro nepřijatelnost,**

takto:

Ministerstvo vnitra je povinno strpět pobyt žalobkyně A. L., narozené X., státní příslušnice X., na území České republiky do skončení soudního řízení před Krajským soudem v Plzni ve věci sp. zn. 55 A 6/2023.

Odůvodnění:

1. Dne 17. 1. 2023 podala žalobkyně žalobu proti zásahu Ministerstva vnitra spočívajícímu v tom, že jí vrátil žádost ze dne 9. 1. 2023 o poskytnutí dočasné ochrany pro nepřijatelnost podle § 5 odst. 1 písm. c) nebo d) zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invází vojsk Ruské federace. Důvodem nepřijatelnosti mělo být to, že žalobkyně dříve požádala o dočasnou ochranu ve Finsku nebo že jí ve Finsku dočasná ochrana byla poskytnuta.
2. Postup žalovaného žalobkyně považovala za protiprávní a rozporný s unijním právem. V době podání žádosti v České republice již nebyla poživatelkou dočasné ochrany. Před podáním žádosti se totiž dočasné ochrany ve Finsku vzdala.
3. Zároveň žalobkyně uvedla, že na věc dopadá výluka ze soudního přezkumu podle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. Tato výluka je podle ní v rozporu s unijním právem, soud by ji tedy na základě přímého uplatnění unijního práva neměl aplikovat a její žalobu by měl projednat věcně.

Pravomoc soudu rozhodovat o věci

4. Podle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky nepřijatelnou žádost cizinci vrátí a sdělí mu důvod nepřijatelnosti; **soudní přezkum je vyloučen.**
5. Soudní přezkumem je *stricto sensu* chápán postup soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. soudního řádu správního („s. ř. s.“). Po prvotním projednání žaloby dospěl soud k předběžnému závěru, že v souzené věci nebylo napadeno rozhodnutí žalovaného ve smyslu § 65 odst. 1 soudního řádu správního. Ve shodě s dřívějšími závěry Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci v odst. 20–28 rozsudku č. j. 59 A 45/2022-30 ze dne 25. 7. 2022 tak Krajský soud v Plzni konstatuje, že projednání věci před soudem nemůže být vyloučeno podle § 68 písm. e) s. ř. s.
6. Zároveň se však soud ztotožnil se závěry liberecké pobočky Krajského soudu v Ústí nad Labem i v tom, že záměrem zákonodárce bylo vyloučit rozhodování správních soudů zcela, nikoliv pouze v řízení o žalobě podle § 65 a násl. s. ř. s. Za toho stavu by žaloba měla být nepřijatelná podle § 6 s. ř. s. ve spoj. s § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb.
7. Po prvotním projednání žaloby však soud dospěl k **předběžnému závěru, že výluka soudního přezkumu podle § 5 odst. 2 č. 65/2022 Sb. je potenciálně v rozporu s unijním právem.**
8. Je otázka, zda výluku ze soudního přezkumu vůbec připouští čl. 29 směrnice Rady č. 2001/55/ES ze dne 20. července 2011 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími. I kdyby výluka ze soudního přezkumu byla v nějakém rozsahu možná, soud pochybuje, zda je výluka soudního přezkumu možná ve skutkových poměrech případu žalobkyně s přihlédnutím k požadavku účinné právní ochrany podle čl. 47 Listiny základních práv Evropské unie.
9. Na rozdíl od věci souzené Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 2 Azs 178/2022 totiž žalobkyně podle svých tvrzení již není poživatelkou dočasné ochrany v jiném státu EU. Neuplatní se tedy bez dalšího logika úvah Nejvyššího správního soudu, že poživatel dočasné ochrany nemůže být zkrácen na právech tím, že nepřiznání (další) dočasné ochrany není přezkoumatelné soudem.
10. Do přijetí konečného závěru soudu o otázce přípustnosti výluky soudního přezkumu tak žalobu není možné odmítnout. S ohledem na předběžný názor soudu o protiprávnosti výluky je naopak třeba činit úkony směřující k rozhodnutí ve věci samé.

Posouzení návrhu na vydání předběžného opatření

11. Žalobkyně navrhla vydání předběžného opatření, kterým by soud dočasně upravil její pobyt v ČR. V neděli 22. 1. 2023 jí končí možnost pobývat na území ČR v rámci

bezvízového styku a nedostala vízum za účelem strpění. Od pondělí 23. 1. tedy žalobkyni hrozí, že by na území státu byla nelegálně. Zároveň není jasné, jak tomu může sama zabránit.

12. Podle § 38 odst. 1 s. ř. s. může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet, byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu.
13. Žalobkyně osvědčila, že jí nebylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu a že jí nebyla poskytnuta dočasná ochrana. Zároveň jí soud uvěřil, že na území ČR nebude moci pobývat ani v rámci bezvízového styku. Ve skutkových poměrech jejího případu jde o vážnou újmu, které je namístě předejít předběžnou úpravou poměrů. Soud proto podle návrhu uložil žalovanému, aby strpěl pobyt žalobkyně na území České republiky do konečného vyřešení otázek vznesených v žalobě.
14. Soud před vydáním předběžného opatření nežádal vyjádření žalovaného, neboť to nebylo potřebné. Rozhodnutí o předběžném opatření může soud zrušit nebo změnit, změní-li se poměry, a to i bez návrhu (§ 38 odst. 2, 4 s. ř. s.). Je tedy na žalovaném, aby oznámil případnou změnu poměrů žalobkyně oproti stavu, ze kterého soud při rozhodování vycházel.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 18. ledna 2023

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu

